

spørge, om det ikke er Meningen, at man ønsker, at dette Bærf udvides, og saa er jeg overtydet om, at dersom dette Forslag vedtages, vil den høitærede Minister erkjende, at det er Thingets Mening, at det burde vedblive at gaa, til vi kunne faae denne Sag afgjort; saa kunde han komme med et Forslag til næste Aar. Da den høitærede Minister er Repræsentant for sine Sagtyndige i Ministeriet, er det en Selvfølge, at han ikke kan være meget tilbøielig til at komme med dette Forslag af sig selv eller af Hensyn til sin Betragtning af Sagen i og for sig, men da den høitærede Minister var saa artig mod Thinget at sige, at han vilde sørge for, at Thingets Billie med Hensyn til de Penge, man gav ham, blev opretholdt, saa veed jeg ikke, hvorfor han ikke kunde fortsætte i den Retning og foreslaa det Øvrige, Alt for at tjene Thingets Anstuelse. Jeg kan ikke se, der er den mindste Fare ved at vedtage dette. Iøvrigt vil jeg sige, at en rent personlig Gave til en Mand vil jeg ikke stemme for her, naar Forslag derom kommer fra et enkelt Medlem her i Thinget. Det vil jeg have skal komme fra Regjeringen, og det er ikke noget Regjeringsforslag, her foreligger. Altsaa, dersom det ikke betød Andet, vilde jeg i nærværende Dieblit have stemt mod dette Forslag, medens jeg nu naturligvis, efter hvad der er passeret tidligere, vil stemme for det. Forresten har det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) og Rigsdagsmanden fra Maribo Amts 4de Valgfreds (Clausen) udtalt, hvad jeg tror er tilstrækkeligt, og jeg skal derfor ikke opholde Thinget længere.

Berg: Jeg skal gjøre nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der ere faldne, idet jeg iøvrigt haaber efter den Belwillie, hvormed mit Forslag er modtaget, at skulle faae det vedtaget. Med Hensyn til den ærede Ordførers Bemærkninger skulder jeg at sige et Par Ord. Den ærede Ordfører mente, at jeg burde have stillet dette Forslag til 3die Behandling af Finantslovsforslaget og ikke nu, 10 Dage før Finantsaarets Udløb, men at jeg imidlertid dengang var vel tilfreds med at faae min Billie med Hensyn til at faae Bevillingen til Frederiksværk, og at dermed skulde jeg have ladet denne Sag være afgjort. Jeg tror, dette maa være en Misforstaaelse fra den ærede Ordførers Side. Det Spørgsmaal, som her omhandles, særlig til Donse Krudtværk, blev vittelig udsat til 3die Behandling af Tillægsbevillingsloven, og det er kun et Par Dage siden, vi fik Forvisning om, at den høitærede Minister var bestemt imod at stille positive Forslag denne

Sag vedrørende, og ligeledes kun kort Tid siden, jeg fik det Dokument at se, hvorefter jeg som Privatmand kunde se, hvorledes jeg skulde stille Vædringsforslag. Dernæst maa det erkjendes, at dette Aar er netop det Finantsaar, i hvilket Forslaget skal stilles, fordi Ulykken er sket netop i det Aar, og der er ikke 10 Dage tilbage, inden Finantsaaret udløber, men tre Maanedre og ti Dage, idet vi jo have en Regnskabsstermin, Restancerstermin af 3 Maanedre indtil den 1ste Juli. Derfor tror jeg, at dette Forslag finder passende Sted her, og naar Ministeren faar Beløbet, kan han sikre Udbetalingen deraf inden de tre Maanedre efter Forslagets Ordlyd, og Forslaget er naturligvis, at Beløbet skal gives til det Diemed at fortsætte Virksomheden ved Donse Krudtværk og ikke til noget som helst andet Brug ved Eventualiteter, som kunde indtræde. Der er en anden enkelt Bemærkning fra den ærede Ordfører, som jeg tror, jeg maa holde mig til, uagtet jeg troede, at den ærede Ordfører var enig med mig deri, og det angaar min Tilføielse. Den ærede Ordfører sagde, at vedkommende Fabrikant ikke var en solid Mand; det er han imidlertid i høi Grad. Han er en dygtig, restfassen og hæderlig Mand, og han har hidtil haft den fornødne Kapital, om end under smaa Forhold, til efter Ministeriets Vidnesbyrd at tilfredsstille Marinen ved Leverance af Krudt i 150 Aar til meget moderate Priser med en tarvelig Fordel. Naar Manden nu i 150 Aar . . . (Ufbrydelse) . . . ja, jeg mener naturligvis, naar Donse Krudtværk i 150 Aar og den vedkommende Mand i den Tid, han har haft det, nemlig i en Menneftaalder, har været istand til at kunne med en meget tarvelig Fortjeneste fuldkommen tilfredsstille sine Kunder, og det med en ringere Kapital, maa han være en i en særlig Grad solid Mand. Hvad nu den høitærede Minister angaar, vil jeg ganske vist sige, at han bærer Ansvaret for, hvorfor Krudtet skal hentes, naar det ikke er bestemt, hvorfor det skal tages, thi saa har han ikke Ret til at tage det her og der. Naar det er bestemt f. Ex., at det og det Krudt skal tages f. Ex. fra Krupp, kan man ikke tage det fra Frederiksværk istedet, og hvis visse Partier skulle tages fra Donse Krudtværk, kan den høitærede Minister ikke sige: Jeg vil hente det fra Frederiksværk. Naar der imidlertid ikke er bestemt Noget i denne Retning, bliver det ganske vist hans Sag at skaffe det, hvorfra han kan skaffe det bedst og billigst. Om han fremdeles indtager denne Stilling, veed jeg ikke, men jeg maa fastholde, at Ministeren har udtalt en Maaned før Explosionen, en Maaned før Ministerens Forslag til Tillægs-